

ಆಸಾಧ ಇಂಡಿಯ (ASADHA 1882)
ಜುಲೈ, ೧೯೬೦ (JULY 1960)

Three Basic Institutions
(Kannada)

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಸಮಾಜಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಸಚಿವಾಲಯದ ಪ್ರಕಾಶನ
ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು

ಮುದ್ರಣರು :

ಹ. ರಾ. ಪ್ರೀರೋಹಿತ, ಸಂಯುಕ್ತ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,
ಕೊಹಿನ್ನೀಕರ ರೋಡ್, ಹಂಬ್ಬೋಗ್

ನೂರು ನೂಲ ಸಂಸ್ಕೇಗಳು

ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯते

ಭಾರತ ಸರಕಾರದ
ಸರ್ವಾಜ್ಞಿಕಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕಾರ ಸಚಿವಾಲಯದ
ಪರಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

“ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದು ಪಂಚಾಯತಿ, ಒಂದು ನಹಕಾರಿ ಸಂಘ,
ಒಂದು ಶಾಲೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಂಸ್ಕೃತಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಗಿ
ತಾನೇ ದೇಶದ ಅಸ್ತಿವಾರೆ ದೃಢವಾಗುವದು.”

— ಜನಾಹಾರಿಶಾಲೆ ನೆಹರು

ವಿಷಯಗಳು

							ಪ್ರಟಿ
ಪಂಚಾಯಾತ್ರಿ	,	೫
ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ	೧೫
ಶಾಲೆ	೨೫

ಪಂಚಾಯತಿ

ಹಳ್ಳಿಯ ಯೋಗಕ್ಕೇವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಿಸಿದ ಬವರು ಹಿರಿಯರ ಸಮಾತಿಯೇ ಪಂಚಾಯತಿ. ಹಿಂದೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿಯಂದರೆ ಬವರು ಮಾತ್ರ ಇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸದಸ್ಯರಿರಿಬಹುದು. ಪಂಚಾಯತಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ನರ್ಪಂಚ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪಂಚರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಳ್ಳಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡವು ಸ್ವಯಂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಗಣರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಪರಿಬಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮಾಜದ ನರ್ವತೋ ಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಶಾಂತಿ, ಶಿಸ್ತ, ಸುಖಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬವರು ಪಂಚಾಯತಿದಾರರು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರೋಪಿಸುವುದು ತೀರಾ ಅಪೂರ್ವ.

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಳುಕೊಂಡಿತು. ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಪರಿಬಾಲನೆ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಯಿತು. ಭೂ-ಹಿಡುವಳಿಗಳ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಜನರು ಒಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಜ ಹಾಗೂ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವ್ಯೇಯಕ್ತಿಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧ ಕೆಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ, ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೈದ್ಯೋಗಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾಶವಾದುವು.

ಬರಬರುತ್ತಾ ಪಂಚಾಯತಿ ನಲ್ಲಿ ಹಳತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಾತ್ತಾಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಸಾರ ಪಟ್ಟಣಿಗರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಜನರಿಗೆ ಸರಕಾರದೊಡ್ಡನೆ ಸಹಕರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರ ಹ್ಯಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸ್ಥಳೀಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ನಗರಸಭೆಗಳ ವರ್ವಾಣಾಯಿತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರದ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಪಂಚಾಯತಿರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಗೂ ತಲುಪಿತು.

ಈಗ ಪಂಚಾಯತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಂಚಾಯತಿಶಾಸನಕ್ಕೆ ಸಹ ನಗರಸಭೆಯ ಶಾಸನವೇ ಸ್ಥಾಪಿತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಾಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದು ಜನರ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಬಲವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಆದಾಗ್ಯ ಈ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ತಂಬ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಯಂ ಸಹಾಯ, ಸ್ವಾವಲಂಬತನ ಇವೇ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಎರಡು ದಾಲಿಗಳು. ಇವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜನರು ತಾವೇ ಬಗರರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರು ಬದಲು ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ಇವುಗಳ ಅವನತಿಗೊಂದು ಕಾರಣ. ಮೇಲಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದಾರಿತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಮೈಕಾರಣ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಜಟಿಲವಾಗಿ ಗಳಿಂಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಳಿಕೆ

ಸಂವಿಧಾನ ಘಟನಾ ಸಭೆಯ ನಮ್ಮೆ ಜುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ದೇಶವನ್ನು ಗಣರಾಜ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿ

ನಲಾಯಿತು. ಸಂವಿಧಾನದ ಲೇಖಿಳಂ ರಲ್ಲಿ “ ರಾಜ್ಯ ನ್ನಾಮಪಂಚಾಯತೀ ಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಜರ್ಮನ್‌ತೆಕ್ನಿಕ್‌ಬೇಕಲ್ಲಿದೆ ಈ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸರಕಾರದ ಫಂಕಂಷನ್‌ಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾ ನೀಡಬೇಕು ” ಎಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಯೆಂದರೆ ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧಿಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳಾಗಿ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಆಡಳಿತೆಯ ಫಂಟಕ ಎನ್ನಬಹುದು.

ನ್ನಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನ್ನಾಂತಂತ್ರ್ಯ ಜಳವಳದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕೆಲವರು ಪಾಲ್ಯಮೆಂಟು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಶಾಸನಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹೂರೆ ಹೂತ್ತರು. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು, ಜನತಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನಂಬ್ಯಾತ ಜನರ ವರಗೆ ಇದು ಇಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ನಿಜವಾದ ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ನಿಡ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬಳ್ಳುದು.

ಇದರ ಬೇರು ಹ್ಯಾಗಳ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಬದ್ದ ಕೆಲನ ಮಾಡುವವರೇ ಇದನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಹ್ಯಾಗರ ಅದ್ವಷ್ಟ ಅವರ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅವರ ಹಕ್ಕುಭಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಆಗತಾನೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯಬಲ್ಲರು.

ಪಂಚಾಯತಿ : ಮೂಲ ಸಂಸ್ಥೆ

ಜನರಿಗೆ ಅಂಥ ಉತ್ಸಂಪದವ ಇಷ್ಟೆಯಿದೆಯಂಬುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ. 'ಪ್ರತಿನಿಧಿವಿಲ್ಲದ ತರಿಗ ಹೊರಿಸುಕೊಡದು' ಎಂಬ ವೀರಫೋಷ ಹ್ಯಾಗಳ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವೀಕರಣ ಅಂದರೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಜಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲನ ನಡೆದಿದೆ.

ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟೆಯಂತೆ ನಡೆದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಲುಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವ ಪೂರ್ವ ನಂಸ್ತಯೇ ಪಂಚಾಯತಿ. ಇದರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ವಯಸ್ಸರ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಉನಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಚಾಯತಿ ಜಟಿಲವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವದಾದರೂ ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ ಜನ ಅವರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಾಧರಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದ ಹಾದಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಆಗಿರಬೇಕು.

ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಉಪಸಮಿತಿಗಳೂ

ಹ್ಯಾಗಳ್ಲಿ ಸ್ವಧೇಯಿಂದ ಆದರೂ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸದಾನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಹ್ಯಾಗಳ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೆತನ್ ಮಂಡಲ, ಬಾಲಮಂಡಲ, ಯುವಕಮಂಡಲ, ಮಹಿಳಾ ಮಂಡಲ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಆಡಳಿತೆ

ಯೋಜನೆ ಮೊದಲ್ಲೋಂದು, ನಾಟಕ, ಭಜನೆ, ಹರಿಕತೆ, ಸಂಗೀತ, ಸಾಮಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಚೆಲುವಟಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ದಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಸಬಹಂದು.

ಹಳ್ಳಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೊದಲ ಉಪಾಭಾರಿಕೆ ಹಂತಾಯುತಿಯದ್ದು. ಅದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸುಭವಶಾಲಿಗಳೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಗಳೂ ಸಮುದ್ರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಹ ರನ್ನು ಜನತಾ ಸಹಾಯಕರೆಂದು ಕರೆಯುಬಹುದು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ಸಹಾಯಕರೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವ್ರಳ್ಳಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವರು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲರು. ಇವರು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು. ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದಲೂ ಇಂಥ ಸಹಾಯಕರನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಇವರಿಗೆ ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಇಂಥ ಸಾಮಿರಾರು ಸಹಾಯಕರನ್ನು ಸೂರಾರು ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವರು ಬೇಸಾಯು, ಪರಾವಾಲನೆ, ಚಿಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ, ಗ್ರಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ತಮಾತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ವಿಸ್ತೃತಣ

ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪಂಚಾಯತಿಯನ್ನು ಪೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿನಿಧಿಕರಿಸುವಂತಹೂ ಮಾಡಬಲ್ಲುವು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪಂಚಾಯತಿ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ರಿಂದ ಒಂದು ರಿಂದ ಒಂದು ಮಂದಿಯ ವರೆಗೂ ಸದಸ್ಯರಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಇಂಥ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಉಪಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಂದ ಒಂದು ಮಂದಿಯ ವರೆಗೂ ಸದಸ್ಯರಿರಬಹುದು.

ಮೀನೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು. ಹಳ್ಳಿಯ ವರ್ಯಸ್ತರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಶಾಸನಸಭೆಗಳೆಂದು

ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಉಪನಮಿತಿಗಳು ನಾಫಿಯಿ ಸಮಿತಿಗಳಂತೆ ಅಥವಾ ಪಾಲಿವೆಂಟಿನ ಆಲೋಚನಾ ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಶಾಸನ ಸಭೆಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಉಪನಮಿತಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಪಂಚಾಯತಿ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಡನೆ ಇಂಥ ನಂಬಂಥವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮೇಲನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಪ್ರಮುಖ ಹಾತ, ವಹಿಸುವ ದಿನ ಬರಬಹುದು.

ಪಂಚಾಯತಿಯ ಜಣಿವಟಿಕೆಗಳು

ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸುವುದು, ಅಂಗಿಕ್ಕೆ ತಾವಾದಂತೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾಯೋಗಿಸುವುದು, ದೂರೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದ ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಕೆಲಸ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಇದು ತನ್ನ ಜಣಿವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗದವರೆಗೂ ವಿಸ್ತೃತಿಸುವುದು.

ನಮ್ಮ ಬೇಸಾಯನಂಬಂಥವಾದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯವೇ ಅಸ್ತಿವಾರ. ನಮ್ಮ ರ್ಯಾತರ ಭೂಮಿ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿದ್ದು ಇವುಗಳಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಳ್ಳುದು. ಇದು ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ, ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುಪಡಿಸಿದ್ದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಳ್ಳುದು. ಹಿಡು ಸೀರಾವರಿ ಅಣಿಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಇದು ಕಷ್ಟಬಳ್ಳುದು. ತಮ್ಮ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಂದ್ರಸುವುದಕ್ಕೂ ಪಂಚಾಯತಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದು ಮಿಶ್ರ ಗೊಬ್ಬರದ ಹೊಂಡ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸುಧಾರಿತ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರೆ

ಬಹುದು, ಕ್ರಿಮಿ ಕೇಟಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡು, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು, ತೋಟ ಇವನ್ನೂ ಸಹ ಪಂಚಾಯತಿಯೇ ನಾವೆಜನಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಪೋಷಣ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪಂಚಾಯತಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಲ್ಲುದು. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪಂಚಾಯತಿ ತುಂಬ ಸಹಾಯಕವಾದಿತು.

ಪಂಚಾಯತಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲುದು. ಇದು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬೇನಾಯ ಹಾಗೂ ದ್ವಾರಾ ಕೃಂಡಿಸುವುದು ಸಹಕಾರಿ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ವರ್ಷದಿನಿಸಬಲ್ಲುದು. ಸ್ಥಳೀಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಲು ಪಂಚಾಯತಿ ತುಂಬ ಸಹಾಯಕ. ಗಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆತಯಾರಿ, ದುರಸ್ತಿ, ರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಜರಂಡಿ, ಕಟ್ಟೆ, ಅಡಿಗಾಲುವೆ,

ನೇತುವೆ ಇಪ್ಪಣಿ ಬಗ್ಗೆ, ಏಷಾಡು ನಾವಣಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು, ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾರ್ಕಿನ್ ನ್ನು ಏಪ್ರೆಡಿಸುವುದು, ಮೂಂಡ, ಕೆರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮರಸ್ತಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿ ಮಾಡಬಿಲ್ಲಾದು. ಹಳ್ಳಿಯ ರುಚಿತ್ವ, ರೋಗನಿಂ ಪಡೆಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ನಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕೆಳ ಹಾಜರಿ ಹಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಜಾರ, ರೋಗ ಗುಣವಾದಮೇಲಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಹೆ, ಅಷ ವಿನೋದ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಏಪ್ರೆಡಿಸುವುದು, ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರ, ಹಳ್ಳಿ ರಂಗಮಂಟಪ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೇಂದ್ರ, ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿ ಏಪ್ರೆಡಿಸಬಿಲ್ಲಾದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಪತ್ತಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ಸರಿ ಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಪಂಚಾಯತಿಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ವಾದದ್ದು. ಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಜನತೆಯು ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಬಿಲ್ಲಾದು. ಅದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಮುಕ್ಕೆಳನ್ನು ಕೆಳುಹಂತವು ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ಪಂಚಾಯತಿ ಜಿಟ್ಟಿನಡಿಕೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ

ಹೊಸ ಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ಅಧಿವಾ ಗ್ರಾಮಸಂಘಕ್ಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಡನೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಈ ಮೇಲಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪಂಚಾಯತಿಗಳೇಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜುನಾವಹನ ಮೂಲಕ ರಚಿಸಬೇಕು. ಇವು ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದ್ದಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು. ಇವುಗಳ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತರಿಬೇತಿ ಕೊಡುವುದು.

ಆದಾಯನೆಲ್ಲಿಂದ ?

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಪಂಚಾಯತಿ

ನಳಿಗೆ ಹೂ ಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ನಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಂಡಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಾಲು ದೂರೆಯುವುದೇನೋ ನಿಶ್ಚಯ. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಕಾಗುವ. ಅದಕಾರಣ ಪಂಚಾಯತಿ ಕಾರ್ಯಂ ಆದಾಯ ಬರುವ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸಂಧುಧಿಡಿಯಬೇಕು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಾರಾಟಿದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಣು ಸಾಕಬಹುದು. ತೋಟ ಬೇಳೆನಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ತವ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಜಾರ ಪರ್ಯಾಯಲೋಚಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮನೆ ತೆರಿಗೆ, ಪೃತ್ರಿ ತೆರಿಗೆ, ವಾಹನ, ನೀರು, ವಿನೋದಾವಳಿ, ಹ್ವಾಸಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ತೆರಿಗೆ, ಇವೇ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರೆಯುವ ಹುಟ್ಟುವಳಿ, ಮಾರ್ಕೆಟ್, ಸಾರ್ಕಾರಿಕ ಸ್ಥಳ, ವಿನಿನ ಹೊಂಡ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ತೆರಿಗೆ ಹೊರಿಸಲಾಗುವುದು.

ತರಬೇತಿ

ಪಂಚಾಯತಿ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತರಬೇತಿ ಹೂಂದಿದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬೇಕು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತರಬೇತಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಶ್ರಯಾತ್ಮಕ ಸಮಿತಿ, ಉಪಸಮಿತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಂದಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಜನರು ತಾಷಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಾಜವಿಕಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಗಮನಿಕಾಯಕರ ತರಬೇತಿ ವಿಜಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತರಬೇತಿಯೋಜನೆ ಪ್ರಕಾರ ಬೇಸಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈಗ ತರಬೇತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ರ್ಯಾತರು ಈ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ

ಸುಮಾರು ಹತ್ತುಲಕ್ಷ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ, ಮುಹಿಳಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಕ್ರಾರಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾಕ್ರಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತರಬೇತಿಯೊಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧಾಸಿಸಿ ವಿಸ್ತೃತಿನ ಲಾನುತ್ತಿದೆ. ಜೆನಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಡುತ್ತಿರುವ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ನ್ಯಾಮ ನಹಾಯಿಕರನ್ನು ಬ್ಲಾಕ್ ಹಂತದ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತರಬೇತಿಗೆ ಅರಿಸಲಾಗುವುದು. ಇವರನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ನಿರ್ಮಿತ ಸಂಜಾರಕ್ಕೂ ಕೆಳುಹಿನ ಲಾಗುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಂತದ ವರೆಗೆ ಈ ಆಯ್ದು ತರಬೇತಿಗಳು ಮುಂದೆಯುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ವಾ ವಧಿಯ ತರಬೇತಿ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥಾಗಳನ್ನು ವರ್ವಡಿಸಬಹುದು.

ಈ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಏಡೆಬಿಡುವ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವ ಆವಕಾಶ ದೂರೆಯುವುದು. ಹೀಗೆ ಕುಟುಂಬ, ವಿಳ್ಳಿ, ಬ್ಲಾಕ್, ಜಿಲ್ಲೆ, ರಾಜ್ಯ, ಕೊನೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಒಂದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಆವರಿಸುವುದಾಗುವುದು. “ಅನಂಬ್ಯಾತ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿಸ್ತೃತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ, ಎಂದೂ ಮೇಲೇರದ ವರ್ತುಳಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಜೀವನ ಬುಡಿಂದ ಆಧರಿಸಿರುವ ನೋಪುರದಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಜೀವನ ಒಂದು ಸಾಗರದ ಸುಳಿಯಂತಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೇಂದ್ರ. ಇವನು ಸದಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜೀವ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ದನಾಗಿರುವನು. ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗಳ ವರ್ತುಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜೀವ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ದವಾಗಿರುವುದು. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಒಂದೇ ಜೀವನವಾಗುವುದು. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕೆಲಹಟ್ಟಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೀನರಾಗಿರುವರು. ತಾವು ಸೇರಿರುವ ಸಾಗರದ ಸುಳಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲುಗೊಳ್ಳುವರು. ಆದಕಾರಣ “ಅತ್ಯಂತ ಹೊರಗಿನ ವರ್ತುಳ ಒಳಗಿನ ವರ್ತುಳವನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದು, ಆದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಲ ಕುಟುಂಬ ಅವುಗಳಿಂದ ತಾನು ಬಲ ಪಡೆಯುವುದು” ಎಂದು ಇದನ್ನೇ ದಾಂಧೀಜೀಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ

ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ ಇನ್‌ಪ್ರೈಸ್ ದೊಡ್ಡ ದಾಗುವುದೇ ಸಹಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯಂದು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಿಂದು ನಮ್ಮಿಗೆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಲಾಡಪ್ಪು ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಪರನ್ನರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಿತಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲುವುದೇ ಸಹಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಜ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಆದರ್ಥವಾಗ್ಯ.

ಒಗ್ಗೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆಯೆಂಬುದೊಂದು ಹೇಯ ಗಾದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಸಮಾನಗಳ ಬಲದಿಂದ ನಿಬಂಧಿತ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಜಲಾಯಿಸುವ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೆಟ್ಟಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಬಲಹೀನರನ್ನು ಪರನ್ನರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಂದುಗೂಡಿಸಿ ಬಲಿಸ್ತು ರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಲಾಭವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಡವರ ಯೋಗಕ್ಕೇಮು ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋಕೆಗಾರಿಕೆ ಬರುವುದು. ಇಂಥ ಸಹಕಾರಿ ಜಳವಳ ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಖೀರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ತಿಮಾರ್ಗಿಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಸಹಕಾರವೇಕೆ ?

ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಅರ್ಥಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹಣಕಾಸು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಲಹೆ ಕೊಡುವಂತೆ ವರ್ಷದಿನಬೇಕು. ದಕ್ಕಿತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನೇರಾರರು, ಕನೆಬುದಾರರು, ಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲಸ-

ಾರರು, ಇಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಿಸುವವರು, ಸಹಕಾರಿ ರೈತರು ಮೊದಲಾದವರ ಉಪಸಂಧಾರಣನ್ನು ಏರ್ಡ ಇನಿಕೆಂಜ್ನಿಲ್ಲಿಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಜುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿದವರಿಗೂ ಸಹಕಾರಿ ಜಟಿಲತೆಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ನಿಧಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಅವಕಾಶ ದೂರೆಯುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೆ ಎಂಬತ್ತೆ ರೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬೇಸಾಯಂದೂಡನೆ ನೇರ ಅಥವಾ ದೂರ ಸಂಬಂಧಪುಳ್ಳವರು. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕ್ಷೇಪನ್ನೆಯ ಬುನಾದಿಯೇ ಬೇಸಾಯಿದ ಮೇಲಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲವೆನ್ನಲು ವ್ಯಾಸನಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಸೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿತ್ತಿದ್ದ ನಮೂನೆಯನ್ನು ನೇರಿಲಿನಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಉಳಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞ ಮುಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಕಾಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ನಾವಿಂದು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ನೀರಾವರಿ ದೂರೆಯುವ ಭೂಮಿ ನಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಣಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬೇಸಾಯ ನಾಗಿನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೊಲಗದ್ದೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ದೂರೆಯುಪ್ರದಕ್ಷಿಂತ ಅತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಾದರೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಬೇಸಾಯಂದಿಂದ ಜನರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೂಯ್ದಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಯಾರಿಕೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸೋಣ. ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅತನ ಮರಣಾನಂತರ ಅತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಾಲಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡುತ್ತದೆ. ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಾಲಾಗಿ ಭೂಮಿ ಹಿಕ್ಕಾದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿ ಜೂರುಜೂರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಜದರಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಆಧುನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾರೆವು. ಅಥವಾ ಹೊಸ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಂ ಹಾಕಲಾರೆವು. ಹೀಗೆ ಜದರಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಿಕ್ಕೆ ಜಿಕ್ಕೆ ತುಂಡು ಭೂಮಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಲಾರೆವು. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಅಣುತ್ತಕ್ಕಿರುವನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಘನಲು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯೋಜಿತಿರು

ವಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರ್ ಸಹ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನಂಭವೆಂಬ್ಲು. ನಮಗೆ ಎತ್ತು ಕೋಣಗಳೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಬೇಕಾಗುವು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಿಧ ದಳಿಯೂ ನಷ್ಟ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬೇಸಾಯು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕುಂರಿತ-ವಾಗಿದೆ.

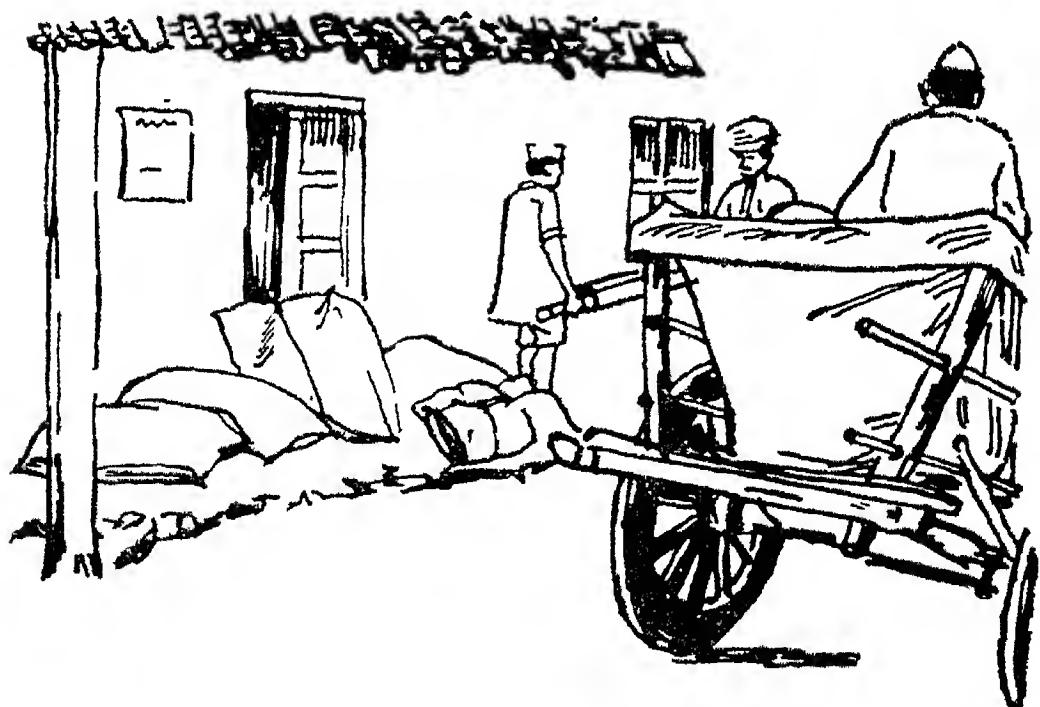
ಬೇಸಾಯು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಗರಿಗೆ ಯಾ ಬೇಕು. ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಸಲಕರಹೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ನಂದಭ್ರಂಧಾದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಬಿಡ್ಡಿಯಾದರೂ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರೈತ ಪ್ರಯು ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿಂದ ಸಾಲ ತರುತ್ತಾನೆ. ಬಿಡ್ಡಿಯ ದರವನ್ನು ಅಲೋಟಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಲ ರೈತ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಬೀಳೆ ಯನ್ನೇ ಅಡವು ಹಾಕುವುದುಂಟು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತೆಯಾಡುವುದುಂಟು.

ಸಹಕಾರವ್ಯಾಂದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ

ಆಗಾಗ ಒದುಗುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬಗೆವರಿಯಬಲ್ಲಿವು. ರೈತರು ತಮ್ಮ ಹಣ, ಪನ್ನು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಬೇಸಾಯುಮಾಡಿದರೆ ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ರೈತರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸಾಲಕೊಡುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸರಕಾರದಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ದೂರೆಯುವುದು. ರೈತರು ಈ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಸುಲಭ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಸಹಕಾರಿ ಬೇಸಾಯುವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ವರ್ದನೆ ಬೇಸಾಯಿದಿಂದ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯಲಾರೆವೆಂದು ನಾಂ ಧೀರ್ಜಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಹಕಾರಿ ಬೇಸಾಯಿದಿಂದ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಯ ದಾಳಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡವೆ ಹಣ ಹಾಕಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೀಗ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಳ್ಳೆ

ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮಯವನ್ನು ಬೇರೆ ತರದ ಲಾಭದಾಯಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಗಡಿವಿವಾದಗಳೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು.

ಒಮ್ಮೆ ಹೊಲ ಗಡ್ಡೆಗಳ ಫಲಲು ಹೆಚ್ಚುವ ಭರವಸೆ ಬಂದರೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳ ಜೋಪಾನ, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ (ಪ್ರೋಸೆಸಿಂಗ್) ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜೋಪಾನ ವಿರಿಸುವುದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವೊರಾಟ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯವಾಗುವುದು. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ವೊರಾಟ ಮಾಡುವ ದಲಾಲಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಪಡೆಯುವಂತಾಗುವುದು.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಪರಮಾಧಿಕ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಾವೀನ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಅದರೂ ನಮ್ಮು ದೇಶಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ದಾರರೇ ನಮ್ಮು ದೇಶವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿ. ಇವರನ್ನು ಸಮಾಜ ವಿಕಾಸ

ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ದೇಶದ ಪಾಲಗಳ ನೆರವಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದರಿಂದ ಪರವಾಧಿಕ ಲಾಭಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನಾವೀಗ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಕ್ಕೂಳ್ಳೂಣಿ. ತುಂಬ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಬೇದನೇ ಮುಗಿದಿತು. ತಪ್ಪಲು ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತನ್ನದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡೆ ಅಥವಾ ದಂಡ ಕಟ್ಟಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮುಂಬ್ಯಿ ರಾಜ್ಯ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕುಬುಂಬದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳು ಬೇಕು. ಉಪ್ಪು, ಸಕ್ಕರೆ, ಸೀಮೆಯಣಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಅಗತ್ಯ ಬೇಕಾದುವು. ಇಷ್ಟಲ್ಲದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜಿಕ್ಕೆ ಜಿಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನು ಗಳಂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಗ್ರಾಮ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬಿಲ್ಲಾದು.

ಯೀರೆಯೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಸಬುದಾರನಿಗೂ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಂದ ಲಾಭವಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಲಕರಣ ಬೇಕು. ಕಚ್ಚು ವಸ್ತುಗಳ ಬಿರೀದಿಗೆ ಹಾ ಬೇಕು. ಆದಕಾರಣ ಕಾಸುಬಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಲಾಭ ಸಿಗುವ ದರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವಾಂಗ ಪೂರ್ವಾಂಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅತನಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ವ್ಯವಿಧ್ಯ

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರಹದವುಂಟಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಾಲ ಕೂಡಂಪುವು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸದವು. ಸ್ವೇಚ್ಛ ಮತ್ತು ಸಂಪುರ್ಣ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಯೂನಿಯನ್ಗಳು, ಸಂಪುರ್ಣ ಲೀಂಡ್ ಮೋಟರ್ ಗೇಜ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ (ಕೇಂದ್ರ ಭೂಮಿ ಅಡಮಾನ ಬ್ಯಾಂಕ್) ಎಗ್ರಿಕಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ನಾನ್ ಎಗ್ರಿಕಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಕ್ರೇಯಿನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ (ಧಾರ್ಷದ ಬ್ಯಾಂಕ್) ಲೀಂಡ್

ಮೋಟ್ಟೆ ಗೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ (ಭೂಮಿ ಅಡಮಾನದ ಬ್ಯಾಂಕ್). ನೂಲ ಕೊಡವ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಸಂಘ, ಕಬ್ಬಿ ಪೂರ್ವೆ ಸಂಘ, ಡೀಸಾಯಿ ಸಂಘ, ನೀರಾವರಿ ಸಂಘ, ಇತರೆ ಕ್ಷಣಿ ಸಂಘ, ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರಿ ಮಾನೆ, ಹತ್ತಿ ಸರಿಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಬಿತ್ತುವ ಸಂಘ, ನೇರಾರ ಸಂಘ, ನೂಲುವ ಗಿರಜೆ, ಸ್ಕ್ಯಾರ್ಲೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಸಂಘ, ವಿಶಾಂಕುದಾರಿಕ ಸಂಘ, ಬೀವೆವಿಮಾ ಸಂಘ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸೇರಿವೆ.

ರೈತರ ಪರೆವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆ

ರೈತರ ಪರೆವಾಗಿ ಸರಕಾರವಿದ್ದ ರೂ ಸ್ಥಳೀಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಅಶ್ವತ್ತಹು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪಕ್ಷಾಗಿರುವನು. ಹೊರಗಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜನರು ಆಶ್ರಯಿ

ಸುಪುರು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವರೆ ಕಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಯಾರಂಭ ತಕ್ಷಿ ನಾರಾಯಣಪ್ರವರ್ತನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾವಲಂಬಿತನಿಂದ ಆಡಗಿ ಹೋಗುವದು. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ, ದ್ರಾಮು ಪಂಚಾಯತಿ, ಶಾಲೆ ಈ ಕಕ್ಷಿತ್ರಯವೇ ನಮ್ಮೆ ದೇರದ ಬುನಾದಿ. ಜನರು ಒಗ್ಗುಟ್ಟಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸುರಿತಾದ ನಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರೆ ನಿಷ್ಟಲ.

ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಪಂ. ನಾ. ಯೋಜನೆಗಳು

ನಮ್ಮೆ ದೇರದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಹಳವಳಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪಂಚವಾಡಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಳೆಯೇರಿದೆ. ಅನೇಕ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ದ್ರಾಮುಕ್ಕೆಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸುಖಾಳಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನ. “ಯೋಜನಾಬದ್ದು ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಯು ಅಂದಣಾಗಿ ಒಂದು ಸಹಕಾರಿ ವಿಭಾಗವನ್ನು ರಚಿಸುಪ್ರಾದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ದಾರಿ” ಎಂದು ದ್ವಿತೀಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘವಿಷ್ಟರೆ ಸದಸ್ಯರು ಒಣ್ಣಿಗಿ ಕೆಷ್ಟೆದಟ್ಟು ಮಾಡಿಯಬಲ್ಲರು. ಒಬ್ಬರನ್ನಿಸ್ತೂಬ್ಬಿರು ನಂಬಲು ಕಲಿಯಬಳ್ಳಲೇ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅದರ ಜಟಿಲತ್ವದಿಂದ ಹಳ್ಳಿ ಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಿರು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸುಪ್ರಾದು ದುರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಆರಂಭ ಪಲ್ಲೇ ಅಂಥ ಒಂಟಾಗ್ಗಾರಿ ಹೊರಲು ಯಾವ ಸಂಘರ್ಷ ತಯಾರಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದು ಯೋಧ್ಯಾಪೂ ಅಲ್ಲ.

ನಮ್ಮೆಂಥ ಬಡ ದೇರದಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಒಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಸಾಲವನ್ನು ಸದುಪರ್ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಘ ಇತರ ಜಟಿಲತ್ವದಿಂದ ನಂಬಿಸಿರುಪ್ರಾದು ಒಳ್ಳೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದು ಸೇವಾ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಅಗತ್ಯವೆಂದಂತಾಯಿತು.

ವರ್ಷವಾದಂತೆ ಅನುಭವ ಪಡೆದಂತೆ ಈ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯವಾದ ವಿನ್ಯಾಸ ವಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದು. ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರತಿ ಕೆಂಟುಂಬವೂ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು ಅಗತ್ಯ, ಪ್ರತಿ ಕೆಂಟುಂಬವೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಥತ ಹೊಂದುವಂತೆ ಹಾಡುವುದು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ತರಬೇತಿ

ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಯಾಕ್ಲಿಕ್ಯುವುದು ಸುಲಭವೇ ಏಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಹೌದು, ಸುಲಭವೇ ನರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮ್ಮಾನೀ ಈ ವರೆಗೆ ಉದಯೋಗಿನದ ಅಪಾರವಾದ ಜನರಕ್ಕಿ ಇದೆ. ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಕೆಲನ ವಾಡುವ ಇಂಜೆಯೂ ಇದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಹಳವಳವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗಳಿಂದ ಕಾದರೆ ಬಂದು ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಿತಂತೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಬಳ್ಳೀದು; ಹಳ್ಳಿಗೂ ಯಿತ್ತ. ಆದ ಕಾರಣ ಪಂಚಾಯತಿ ನಡನ್ಯಾರಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದಂತೆ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಇವರೆ ಬಿನ್ನ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಫೆದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬ್ಲಾಕ್ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ವಿಸ್ತರಣ ಸಹಾಯಕ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲವೇ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಸಹಾಯಕ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರ ಮೂಲಕ ಯಾವ ರ್ಯಾತನಿಗೂ ಈ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ರ್ಯಾತರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ?

ಶಾಲೆ

ಪಂಚಾಯತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದೂಡನೆ ಶಾಲೆಯೂ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಧಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸೇರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಹಕಾರ ನೀಡುವಂಥಾಗೆ. ಒಂದರೆ ಬಲ ಎಲ್ಲದರ ಬಲವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು 'ಗುರು' 'ಅಜಾಯ್' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳಿಂದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಭಾರತದ ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಯೇ ಸಮ್ಮಾನೇಶವಲ್ಲಿ ಶಂಕರ, ಮಧ್ವ, ರಾಮಾನುಜ, ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಮತ್ತಾ ಜಾಯ್ ರೂ ಇದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಜಿಸತ್ತೆಯ ವಳಿಗಾಗಿ ಎಡಬಿಡದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬ್ಳಾನ್‌ಪ್ರೈಸರ್‌ನಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಶ್ವಪುರಗಳನ್ನು ಮತಗಳನ್ನು ಏಡಿಸಿನೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಾಕ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದೌರವ ದಿಂದ ಸೋಡಿಕೆಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂಡನೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಹಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು.

ವಿದೇಶೀಯರ ಆಳಕೆಯಲ್ಲಿ

ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತಾದಂತೆ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದ ಹತ್ತೋಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಹಳ್ಳಿಗರೂಡನಿಷ್ಠ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ವೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಶಾಲೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಿತಿಗೆ ಸಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬ್ಳಾನ್‌ನಾಜಿನೆಗೆ

ವಿದೇಶೀಯರ ಕಾಲದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾಚ್ಯವಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು. ವಿದೇಶೀ ಅಡಳತೆ ದಾರರ ನೇವೆಗೆ ವಾತ್ರ ಇವರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇವರ ಪರಿಣಾಮವೇನು? ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜರಿತ್ತೆ ಭೂಗೋಲಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಜರಿತ್ತೆ-, ಭೂಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿತ್ತೇವು. ಕಾಳಿದಾಸನಿಗಿಂತಲೂ ಹೇಳ್ಣಿಯರು ಸಮಂಗೆ ಜನಪ್ರಿಯನ್ನಾದ. ಇಂದ್ರಿಯ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಅನಾಗರಿಕ ಸಂಬಂಧನೆನ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಇಂದ್ರಿಯ ಬೀರನದೆ ವಾತಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನೇ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ದೇರಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯೋಗತಿಗಳಿದುವು.

ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆ

ಇಂಥ ಭಾಷೆಯ ಒತ್ತುಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಮುಂದಾದವರೆಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿನವರು ದಾಂಧೀಜೀಯವರು. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷೆಯಕ್ಕೆ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರು ಮುಂದಾದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ‘ನಯಿ ತಾಲಿಮು’ ಅಂದರೆ ಕೆಲಸದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ತಾತ್ತ್ವಕ ವಳಿಗೆಗಿಂತಲೂ ಸರ್ವತೋ ಮುಖಿವಾದ ಪ್ರಯೋಗಿಕ ವಳಿಗೆಗೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾರ್ಥಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮನುವಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾಳೆ? ಪ್ರಸ್ತುತಾಗಳ ಮೂಲಕವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ ಹಾಗೂ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗ ದೇಶದ ಪುನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ದಾಂಧೀಜೀ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆದಕಾರಣ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅವಕ್ಯಕತೆಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಕನುಬಂಧಿಗೆ ತಕ್ಕು ನಾಫಿನ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಶಾಲೆ ದ್ವಾರಾ ಮನವೂಜದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆ

ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಸರ್ವಾಜಾರ ತಿಳಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲ. ನಮ್ಮು ಜೀವನವನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಾಸ್ತು ವಿಕ ವಿಷಯಗಳೂಡನೆ ಸಮರ್ಪಣೆಗಳಿನುವುದೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂದು ವಿಶ್ವಕವಿ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ರಾಕೂರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನ್ಯಾಭಾವಿಕ ವಾತಾವರಣದೂಡನೆ ನಂಬಿಂಧವಿದ್ದು ವಾಸ್ತು ವಿಕ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದವನವನ್ನು ಜೀವಂತ ನ್ಯಾಮು ಹೋನುಗಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಬಾರದೆಂದೂ ರಾಕೂರರು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಸರಿಯಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಓಮು, ಬರಹ, ಲೆಕ್ಕೆ ಇವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಾರಕ್ಕು ಮಾಡಲ್ಪಿಯೂ ಸೇರುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಾಕರಣ ಕಲಿಯು

ಬೇಕು. ಹಾಗೆಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜರಿತ್ತಪಾರ ಕೇವಲ ವಿಷಯಗಳ ಹಾಗೂ ತಾರೀಕುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗ

ಬಾರದು. ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇವಲ ನೀರನವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ಕೆಲಿಸುವ ಬದಲು ಶುಜಿಯಾದ ನೀರಿನ ಪೂರ್ವಕೆಯ ಕುರಿತು ಕೆಲಿಸಬ್ಲುದು. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುಪಯೋಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯೋಸಬಲ್ಲದು.

ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಲಿಸುವಿಕೆಯು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಾಸ್ತುವಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಎಳೆ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಾಸಹೊಂದುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡವರ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಂಡುವೂ ಬಲವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇತರರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಬಲ್ಲರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಮಾಜಜೀವನದ ಅಂಗವನ್ನಾಗಿ ಪೂರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದುವುದು. ಇದರ ಪಾರಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗರ ಜೀವನ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗುವವು. ಹೀಗೆಯೇ ಪಾರಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾದ ಸಾನಾ ಜಟಿಪರಿಕೆಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರಲ್ಲಿ ಎದ್ದೂ ಕಾಣುವುದು.

ಶಾಲೆ ಸಮಾಜಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಂಪೂರ್ಣ ಬೆರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಜಟಿಪರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಷಾರದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಜಟಿಪರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೇನ್ನೇ ನಂಬಂಥವಿರಬೇಕು. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ನ್ಯಾಯಧಾರೀಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಇವು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬಡವ, ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಲಾಭದ ಹಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ನಾಥನಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಕಾರದ ಮೂಲಕ ಒಂದೆಡೆ ಕೇವಲಿನಲು ಹಳ್ಳಿಗರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅತಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಮೂರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಇವರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ತಮನೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ, ಪನ್ನೆಲು, ಸ್ನೇಹಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಬರಬರುತ್ತಾ ಇಂಥ ಅಂಗಡಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಪಂಚಾಯತೀಯನ್ನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಬಹುದು. ಇಂಥ ಪಂಚಾಯತಿ ದಿನದಿನದ ಜಟಿಲತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಳ್ಳದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಜ್ಞ ಸಮಿತಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶಾಲಾ ಜಟಿಲತೆಗಳೊಡನೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಜಟಿಲತೆಗಳನ್ನು ನೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯತಿಯ ಕ್ಷಯಲ್ಲಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮಕ್ಕಳ, ತರುಣರ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಏಳಿಗೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜಟಿಲತೆಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಚಾದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮಹಿಳಾಮಂಡಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಳ್ಳದು. ವಿಹಾರ, ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವರ್ಷಾಧಿಕ ತರುಣ ಸಂಘಗಳು ಸಹಾಯ ನೀಡಬಳ್ಳವು.

ಶಾಲೆ— ಒಂದು ಜ್ಞಾನವಿನ್ಯಾಸ ರಚನೆ ಸಾಧನ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಜೀವಣಗುವಂತೆ ಮೊದಲು ಮೂಲಶಿಕ್ಷಣ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾಜದ ಶಾಲೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರಿತ ಹೊಸ ಕನೆಬಿನಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು.

ಸಮಾಜದ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಶಾಲೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಳ್ಳದು. ಸನಿ ನೆಡುವುದು, ತೋಟ ಬೆಳೆಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಕೃಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಗೊಬ್ಬಿರದ ಹೊಂಡ ತಯಾರಿಸುವುದು, ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬಿರದ ಪ್ರಯೋಗ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಾವಿ ಅಗೆಯುವುದು, ಇದ್ದ ಬಾವಿಯ ದುರಸ್ತಿ, ಮಳೆನೀರನ್ನು ಹೊರಹರಿಯಿಸಲು ಕಾಲುವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಶಾಲೆ ಕೃಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಮಾಜದ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೊಲಗಳನ್ನು

ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿ ನೋಡಿ ಬರಬಹುದು.

ಮೂಲಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗೆ ಭೂಮಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಧುನಿಕ ಹೊಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಹೊಸ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಬೇಕು ಹೆಚ್ಚು-ವುದಂದು ಖಚಿತವಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಂಥ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಉಪಯೋಗವಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಾಳಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಲು ಬೇಳೆಸಬಹುದು. ಹೊಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಕೋಳಿ ನಾಕಬಹುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಒಂದರೆಹೀಲೊಂದಾಗಿ ಬೇಳೆಸುವುದು, ಸೀಮೆ ನೊಬ್ಬರದ ಉಪಯೋಗ, ಕ್ರಿಷ್ನಾರ್ಥಕ ಸ್ವಿಫ್ಟ್‌ಗಳ ಉಪಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಿಸಪ್ಪಿಯೋಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಮುಂದಿನ ಘರೀಜರು. ಆವರು ಹೊಸ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೇಳಿದು ಹೊಸ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಬಲ್ಲರು. (ಮುಗನ್ ಜೂಲ ಹೊಗಯಿಲ್ಲದ ಬಲೆ,) ವಾಧಾರದಾಂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಮನ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ತಮ್ಮ ತಂಡ-ತಾಯಿಗಳ ಪೇರಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಂಬ ಸುಲಭ.

ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಶಾಲೆ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಚ್ವಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಾಲೆ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕ ಸಮಾಜವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದಂತೆ ಸಮಾಜವೂ ಇದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು. ಆರೋಗ್ಯ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾಗಬಲ್ಲುದು. ಹಲ್ಲು-ಜ್ಞಾನವುದು, ತಲೆ ಬಾಕುವುದು, ಹಾಯಿಣಾನೆ, ಮೂತ್ರವಿನಜನಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಿಗೆ ತರಬಹುದು. ಇದು ಹಿರಿಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣಾಮ ತರಬಲ್ಲುದು.

ಜೆಕ್ಕು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುತ್ತು ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ವರ್ಯಾಸ್ವಾನ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಡತನದಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ರಕ್ತರಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಥ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಸ್ಥ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೂರಕ್ಕಿನಲು ಸಮಾಜವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಹುದು. ಅಳ್ಳಿದೆ ಅಲ್ಲ-ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾತ್ರಿಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಓದು-ಬರಹ ಕಲಿಸಬಳ್ಳಿರು. ವರ್ಯಾಸ್ವಾಕ್ಷರಣ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸಮನ್ವೇಗಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬಳ್ಳಿರು.

ಶಾಲೆಯೇ ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರ

ಶಾಲೆ ದ್ವಾರಾ ಮಜೀವನದ ಅವರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಬಳ್ಳಿದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಜೆ, ಹರಿಕಢ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರು, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವುದರಿಂದ ಸಮಾಜ ಜೀವನವು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವಂತಾಗುತ್ತದು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವರಕ್ಕೆ ಹಾಗು ಪ್ರಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಲೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನ. ಸಮ್ಮುಗತವೆಂದು ನಾವೆಂದೂ ನಿಲಂಜ್ಞಿಸಲಾರೆವು.

ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಶಾಲೆಯಿಂದ ತುಂಬ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ. ಜಾತಿ ಮತ ಪಂಥಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಡುತ್ತಾರೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓದುತ್ತಾರೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಉಂಟಾದುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಡಿಗೆಯು ವಿಷಾದೂ ಬಂದೇ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗರು ಜಾತಿಮತಗಳ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಬರಲು ರಕ್ತರಾಗಬಳ್ಳಿರು.

ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವುದು

ಶಾಲೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಜಾನ್ಮಾನ ಬೆಳಕನ್ನು

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೀರಬಲ್ಲುದು. ಮಾನವನೆಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಭಾಂಡಾರವೇ ಅಡಗಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಹಂಡುಗನಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ಅಡಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೊರತರಲು ಎಷ್ಟುರಗೊಳಿಸುವುದು ಅಧ್ಯಾಪಕನ ಕರ್ತವ್ಯವಿಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯು.

ಶಾಲೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಭಾಂಡಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿದೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಂಡಾರದ ಕಟ್ಟಡ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಇತ್ಯಾದಿನಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯಧನ ಪಡಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇದರ ಅಡಳಿತ ಶಾಲೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ

ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಂಡಾರದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೂ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನೆನೆನಲು ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾಂಡಾರ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಧನ.

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

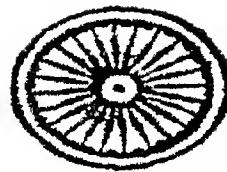
ଶାଲେଗେ ତେଣୁ ହୋଇ ନାହାନ ବରଚେକାଦରେ ଅଧ୍ୟାପକେନିଗେ ସମ୍ବାଧିଦଲ୍ଲି ଯୋଏନ୍ତେ ନାହାନ ଦୋରକେନ୍ତିବେଳେକୁ. ଅଧ୍ୟାପକେନିଗେ ତେଣ ମୋଦଲି-ନଷ୍ଟ୍ରୀ ମୁନ୍ଦୁକେ ଦୋରେଯୁତ୍ତିଲ୍ଲ. ଆତେନିଗେ ହିଂଦିନ ନାହାନ-ମାନଦଙ୍ଗନ୍ତୁ ଦୋରକେନ୍ତିବୁଦୁ ଆଗତ୍ତେ. ଆତେନ୍ତି ତେଣୁ ହୋଇ ପାତ୍ରବନ୍ତୁ ତିଳିଦୁ ହେଣ୍ଟିର ମାନଦଙ୍ଗକେନାଗି କେଲନ ମାଡ଼ବେଳୁ.

ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಗೆ ಸ್ನಾತೀ ಹೆಚ್ಚಿನಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರೆ ಆತ ಅದ್ದುತ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ. “ತಾನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದೆ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಇತರಿಗೆ ಕೆಲಿಸಲಾರ. ತಾನು ಉರಿಯಂದೆ ದೀಪ ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪವನ್ನು ಉರಿಸಲಾರದು.” ಎಂದು ರಾಕುರೆರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಹುಟ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯೋಗ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಸರ್ವಾಜಿವಿಕಾನದ ಕೆಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಪಂಚಾಣಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾದ ನ್ಯಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತು ಬೇಕಾದ ಅನುಭವ ದೊರಕಿಸುವುದೇ ಈ ತರಬೇತಿಯ ಉದ್ದೇಶ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಜ್ಞಾನವಿನ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಶಾಲೆ ಸರ್ವಾಜಿಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಾಜಿಕ್ಕೆ ನೇರಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವುಳ್ಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರೀತ್ಯಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ತರಬೇತಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಒಂದು ಶಾಸನಬಧ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಧುರಿಣಿ ರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದರೆ ನಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಸರ್ವಾಜಿದ ಆಧಿಕ ಅವಕ್ಷಿಕತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಶಾಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾರು ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಕಾಯ ನೀಡಲು ಇತರ ಅನೇಕ

ನಂಧನಂಸ್ತೆ ಗಳೂ ಇರುವುವು. ಹೀಗೆಯೇ ಬ್ಲೂಕ್, ಜಿಲ್ಲಾ, ರಾಜ್ಯುಗಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹೊತೆದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ನಂಸ್ತೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ನಿರ್ಬಾಯಕ ವಾಗಿ ಕೆಲಸಹಾಡುವುವು. ಈ ನಂಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯುರಸ್ಪೀಯಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗೇ ಪುರರ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಸಪ್ರೇಷ ಜಿನಾಃ ಸುಖಿಸೋ ಭವಂತಾ

ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ
ಅನೂಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಸಚಿವಾಲಯದ
ಪ್ರಕಾಶನ ವಿಭಾಗ, ದೇಹಲಿ-೪

